

her over for et Erhverv, der hidtil har givet et meget daarligt Udbytte ligesom Landbruget, og ligesom dette været urimelig stillet med Hensyn til Skatter. Men vi, der gerne ville tale Landbrugets Sag i dette Ting, ere villige til at vise dette Erhverv den Retfærdighed, at det bliver stillet lige i Beskatning med andre Erhverv, men heller ikke mere, ikke en negativ Beskyttelse, der trækker til Bunds i Stedet for at hjælpe op ad. Det gøre vi, uden at det er vor Lyst at lade Aktionærerne i eller Ejerne af Skibsbyggerier vide, at det er at give de nuværende tilfældige Ejere en Gave. Men saa ønske vi ogsaa at pointere, at naar der er Tale om en lignende Retfærdighedshandling over for faste Ejendomme, navnlig Landejendomme, ville vi være fri for at høre den Betragtning gjort gældende.

Bluhme: Det foreliggende Forslag kan jeg kun være tilfreds med, da det netop er i Overensstemmelse med det Forslag, jeg ved tidligere Lejlighed har indbragt her i Tinget. Det deler sig i to Dele, idet det vil hjælpe dels det indenlandske Skibsbyggeri og dels vore Fiskere. Hvad det første angaar, er Kravet stillet i en Række af Aar og tilstrækkelig motiveret i Bemærkningerne til Regeringsforslaget. I Overensstemmelse med tidligere Talere kan jeg kun sige, at jeg havde ønsket, at Bestemmelsen i § 1 var ført igennem i sin fulde Højde, saa at hele Tolden paa Skibe var bortfaldet. Naar jeg kunde ønske det, er det i Henhold til den Betragtning, at vor Skibsfart er af den største Betydning for alle Erhverv her i Landet. Naar vi støtte Skibsfarten, støtte vi ethvert af de andre Erhverv, fordi de alle fordrer Fragt over Havet af Import- eller Eksportartikler. Vi støtte altsaa baade Jordbrug og Industri, naar vi stille Skibsfarten saaledes, at den med Lethed kan optage Konkurrencen med andre Lande. Og naar vi lette Prisen paa Skibe med de 3 pCt., som nu er lagt derpaa, gøre vi det lettere for Skibsfarten at tage Konkurrencen op og bringe nyttige Værdier til Landet saavel som at føre vore Varer over Havet. Naar den sidste ærede Taler mente, at det var at forære Skibsbyggeriet en Kapital, naar vi hæve Tolden, og sammenlignede det med det, man gør, naar man hæver de Skatter, der hvile paa faste Ejendomme, maa jeg sige, at det forekommer mig, at de to Ting ikke kunne stilles op mod hinanden. Den Lettelse, vi her give Skibsbyggeriet, sætter det nemlig i Stand

til i det hele at faa Arbejde her i Landet, medens Tolden lægger Hindringer i Vejen for, at vore Skibsbyggerier kunne modtage Skibe til Reparation og bygge Skibe til vor egen Fart. Denne Lettelse er i Virkeligheden en Støtte for Muligheden af at udvide Arbejdsvirksomheden her i Landet, hvorimod det, at man hæver Skatten paa Ejendommene, aldeles ikke forøger Muligheden af disse Ejendommers Drift, den er jo til Stede fuldt ud. Ophævelse af Skat letter Tilstanden for den nuværende Besidder, som den ærede Taler sagde, men det bliver selvfølgelig ikke vedvarende Lettelse for Jordbruget.

Den anden Del af Forslaget, som vedrører Fiskerne, er ligelædes i Overensstemmelse med det Forslag, jeg tidligere har haft den Ære at indbringe her i Tinget, og jeg kan kun give det min bedste anbefaling. Jeg haaber, at det maa blive ført igennem. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) udtalte, at Konsekvensen heraf maatte være den, at man nedsatte Forpagtningsafgiften for Østersfiskeriet i Limfjorden, kan jeg ikke være enig med ham. Østersfiskeriet i Limfjorden gælder et begrænset Antal af Østers og af en saar fortrinlig Slags, at de til højeste Pris kunne sælges baade her og i Udlandet, de ville altid kunne blive fuldt ud afsatte. Det, at man gør de andre Østers lettere tilgængelige for Befolkningen, er kun i Overensstemmelse med, hvad man ser i alle andre Lande. I England og i Amerika sælger man Østers til en saadan Pris, at den ubemidlede Del af Befolkningen kan benytte dette gode Næringsmiddel. Dette, at en større Mængde af Befolkningen fremtidig vil kunne benytte denne sunde Næring, vil ikke alene gøre, at flere og flere ville spise Østers, men det vil ogsaa bevirke, at efterhaanden som dette bliver almindeligt, ville de velhavende forstaa at sætte saa meget mere Pris paa den bedste Slags Østers, saa at der for Østersfiskeriet i Limfjorden tværtimod vil ligge en Støtte deri, at flere Folk ville benytte det omhandlede Næringsmiddel.

Jeg er for min Part ikke ængstelig for partielle Forandringer i Toldloven, og det forekommer mig i alt Fald, at naar Finansministeren fra sit Standpunkt finder det forsvarligt at forelægge et saadant Lovforslag, burde dette høje Ting med stor Beredvillighed gaa ind paa at fremme Loven og mulig gennemføre den. Dette vil, som sagt, være til største Nytte for en stor Del af vort vigtigste Erhvervsliv. Jeg skal